

РЕШЕНИЕ

№ 138

гр. Сандански, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САНДАНСКИ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Рая Д. Манолева

при участието на секретаря Мария Ил. Малинска
като разгледа докладваното от Рая Д. Манолева Административно
наказателно дело № 20231250200249 по описа за 2023 година

и за да се произнеса, взех предвид следното:

Производството е с правно основание чл.59 от ЗАНН и е образувано по жалба на **Б. К. Б.**, ЕГН – *****, с адрес – гр. *****, ул. “*****” № *****, чрез адв.Р. Н. – с адрес за съобщения: гр. *****, ул. “*****” № *****, **против Наказателно постановление № 23-0339-000170/20.03.2023г.** на Началник Група към ОДМВР - Благоевград, РУ – Сандански, с което на жалбоподателя, за административни нарушения по чл.100, ал.1, т.1 и по чл.98, ал.2, т.2 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 и чл.180, ал.1, т.1, пр.2 ЗДвП, и е наложено административно наказание “Глоба, съответно: в размер на **10.00/десет/ лева**– за първото нарушение и **20.00 /двадесет/ лева** – за второто.

В жалбата се сочи, че процесното НП е неправилно и незаконосъобразно, изтъкват се доводи, че не са спазени материално-правните и процесуално-правните изисквания по издаването му. Искане се отсъди да отмени НП като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован - се явява лично и с надлежно упълномощен защитник, който поддържа жалбата по

изложените в същата съображения. В хода на делото по същество пледира за отмяна на атакуваното НП, като неправилно и незаконосъобразно и излага подробни съображения в подкрепа на становището си.

Административно-наказващият орган и Районна прокуратура – Благоевград, ТО - Сандански, редовно и своевременно призовани, не ангажират представители по делото и не изразяват становище по жалбата.

Съдът, след като съобрази доводите на страните, събрания по делото доказателствен материал и закона, установи от фактическа страна следното:

На 09.03.2023г. актосъставителят Г. Г., в присъствието на свидетеля Д. Г., съставил на жалбоподателката АУАН, затова че на същата дата – 09.03.2023г. около 11.30 часа в гр. *****, на ул. *****, № **** в двора на кооперацията паркира личния си лек автомобил марка „*****“ с рег. № *****, пред гараж собственост на Д. Г. от гр. Сандански и не допуска достъпа до него, с което е осъществила състава на нарушението по чл.100, ал.1, т.1 и по чл.98, ал.1, т.1 ЗДвП.

АУАН бил съставен в присъствие на жалбоподателката, която отказала да го подпише.

Въз основа на акта за нарушение, на 20.03.2023г. Началник Група към ОДМВР – Благоевград, РУ – Сандански, като надлежно упълномощен представител на административно-наказващия орган, е издал атакуваното НП № 23-0339-000170/20.03.2023г., с което на жалбоподателката, за административни нарушения по чл.100, ал.1, т.1 и по чл.98, ал.2, т.2 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 и чл.180, ал.1, т.1, пр.2 ЗДвП и е наложено административно наказание “Глоба, съответно: в размер на 10.00/десет/ лева– за първото нарушение и 20.00 /двадесет/ лева – за второто.

НП е връчено лично на жалбоподателката на 10.04.2023година, видно от отбелязването върху разписката към НП, приложено по делото.

Посочените в акта за нарушение фактически констатации се потвърждават с показанията на свидетелите Г. и Г., които потвърждават констатациите, отразени в акта. Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на посочените свидетели, както и от обясненията на самата жалбоподателка, както и показанията на допуснатия свидетел – С. Б., и приложените към административно-

наказателната преписка и приети по делото писмени доказателства.

Гласните и писмените доказателства, събрани по делото са безпротиворечиви относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователни и логични.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП, поради което е допустима, разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Постановлението е издадено при спазване на установената за това от законна процедура и от компетентен за това орган.

Независимо от горното, НП се явява незаконосъобразно, поради следните съображения:

На първо място - съгласно чл.98, ал.2, т.2 от ЗДвП престоят и паркирането са забранени на платното за движение и на тротоара непосредствено пред входовете на жилищни сгради и гаражи, когато това затруднява достъпа до тях. По смисъла на чл.93, ал.2 от ЗДвП паркирано е пътно превозно средство, спрямо извън обстоятелствата, които го характеризират като престояващо, както и извън обстоятелствата, свързани с необходимостта да спре, за да избегне конфликт с друг участник в движението или сблъскване с някакво препятствие, или в подчинение на правилата за движение.

Съдът счита, че описаното в АУАН и в издаденото НП деяние на жалбоподателя не съставлява нарушение на чл.98, ал. 2, т.2 ЗДвП, каквато правна квалификация неправилно е била дадена и от актосъставителя, и от административно-наказващия орган.

На първо място следва да се отбележи, че и в АУАН, и в издаденото въз основа на него НП липсва посочване на каквито и да е факти как паркираният от жалбоподателя автомобил в случая, е пречел на движението на останалите МПС по улицата.

С разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, е вменено задължение на административнонаказващия орган да направи описание на нарушението,

дата и място, където е било извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. Видно от обстоятелствената част на наказателното постановление по отношение на конкретното деяние липсва каквото и да било описание, като от наказващия орган е посочено само „в двора на кооперацията паркира личния си лек автомобил марка „*****“ с рег. № ***** пред гараж собственост на Д. Г. от гр. Сандански и не допуска достъп до него“. Не става ясно мястото на извършване на нарушението, както и създавал ли е автомобилът опасност или пречка за движението и дали са били налице обстоятелства, свързани с необходимост да спре, да се избегне конфликт с друг участник и т.н. Липсата на словесно описание на приетото за извършено деяние и обстоятелствата, при които то е извършено е съществено процесуално нарушение, тъй като води до ограничаване правото на защита на санкционираното лице да разбере за какво точно деяние е наказано. Това нарушение е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление в тази му част, без да е необходимо да се изследва въпроса за неговата материална законосъобразност.

Независимо от тази фактическа непълнота, по делото безспорно се установи – от цитираните по-горе показания на свидетелите, че този автомобил е бил паркиран в двора на частен имот – сградата, в която живее жалбоподателката, което паркиране не попада в хипотезата на чл.98, ал.2, т.2 от ЗДвП, в която са изброени лимитирано забранените за паркиране места - платното за движение, тротоара, непосредствено пред входовете на жилищни сгради и гаражи, когато това затруднява достъпа до тях.

На следващо място неправилно е санкциониран жалбоподателя за извършено от него адм.нарушение по чл.100, ал.1, т.1, пр.2 ЗДвП – затова, че „водача не носи СУМПС“. Видно от показанията на полицейските служители, акта за нарушение на жалбоподателя е съставен въз основа на постъпила жалба, т.е. контролните органи не са присъствали по време на извършена проверка на място и не са констатирали процесното нарушение. Остава неясно, в такъв случай как полицейските служители са установили, че действително на посочената дата жалб.Б. не е носила СУМПС. В конкретния казус не бе доказано по безспорен начин извършеното административно нарушение, както от обективна, така и от субективна страна. По делото липсват доказателства, от които да се направи категоричен извод, че

действително на процесната дата жалбоподателката е управлявала собствения си лек автомобил, като не е носила СУМПС, тъй като нито един от свидетелите в показанията си пред съда не посочи, че е установено такова нарушение.

В съдебно заседание процесуалния представител на жалбоподателя прави искане за присъждане на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН, за направени по делото разноски. Представен е договор за правна помощ, от който е видно, че жалбоподателя е направил разноски в административнонаказателното производство в размер на 400 лв. за изплащане на адвокатски хонорар за правна помощ. Предвид изхода на делото, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски. Съдът намира за неоснователно възражението на АНО в тази насока, тъй като направения разход за адвокатско възнаграждение не надвишава посочения в чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.2 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /изм. и доп. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2022г./.

Мотивиран от гореизложеното, и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

О Т М Е Н Я Наказателно постановление № 23-0339-000170/20.03.2023г. на Началник Група към ОДМВР - Благоевград, РУ – Сандански, с което на жалбоподателя **Б. К. Б.**, ЕГН – *****, с адрес – гр. *****, ул. ***** № ***** за административни нарушения по чл.100, ал.1, т.1 и по чл.98, ал.2, т.2 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 и чл.180, ал.1, т.1, пр.2 ЗДвП, и е наложено административно наказание “Глоба, съответно: в размер на **10.00/десет/ лева**– за първото нарушение и **20.00 /двадесет/ лева** – за второто.

ОСЪЖДА ОДМВР – Благоевград, *да заплати* на Б. К. Б., ЕГН – *****, с адрес – гр. *****, ул. ***** № ***** деловодни разноски в размер на **400/четиристотин/ лева**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Благоевград, по реда на АПК, в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сандански: _____